



SĂPTĂMÂNAL RELIGIOS  
REDACTIA și ADMINISTRAȚIA  
Cluj, Str. Regina Maria Nr. 10

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 40.000 Lei, pe 6 luni  
20.000 Lei, pe 3 luni 10.000 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.  
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet  
Inregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938  
Autorizația de reparație Nr. 3.651 din 1946

Din pastorală I.P.S.S. Dr. Iuliu Hossu

Fericiți cei ce primesc lumina învierii și se împărtășesc din izvorul nestricăciunii! Toate s'au umplut de lumină. Izvor de lumină și de nestricăciune, bogat și nesecat, s'a deschis din mormântul Mântuitorului. Izvor de viață vecinică, pentru toate sufletele, pentru toate popoarele, pentru neamul omenesc întreg. Izvorul învierii noastre a tuturor, Hristos Domnul înviat din morți.

Birulitor asupra morții ni se înfățișează, înaintea ochilor sufletelor noastre, Mântuitorul Isus. Cu biruința asupra morții, a întărit, pe vecie, tot ce a propovăduit, a chezeșuit tot ce a făgăduit. Cu această putere și cu această chezășie răsună peste veacuri cuvintele Domnului: „Eu sunt Invierea și Viața”. Cel ce-mi urmează mie nu umblă în întuneric, ci are lumina vieții. Chemare dumnezească este aceasta, pentru suflete și pentru popoare, pentru a intra pe calea luminii, pentru a intra pe calea vieții. Chemare la împărtășirea vieții, pentru care a venit în lume, se îndreaptă, peste veacuri, tuturor celor însetați de viață.

Chemare la viață, din prisosință, pentru care a venit în lume. Aceasta-l bunavestire, evanghelia mântuirii. Aceasta-i calea de lumină și de viață, a Mântuitorului lumii.

Cine însetează să vină și să bea. Să vină și să bea tot sufletul însetat, din izvorul nestricăciunii: Hristos înviat din morți.

„Ziua Invierii, să ne luminăm popoare. Să ne curățim simțirile”.

Să-L vedem pe Hristos înviat din morți. Să așezăm pe cale de lumină pruncii noștri, tineretul nostru. Să creștem prin el neam luminat și sănătos, în suflet și trup, pentru a lua, cu puteri înalte, parte aleasă, în așezarea păcii în lume și a înălțării vieții popoarelor, spre pașnică și rodnică bunăstare.

## HRISTOS A INVIAT!

Adevărat că a înviat!  
Iată nimbul celei mai strălucitoare pagini din Cărtea mântuirii. Vestea scumpă ce străbate sufletul (meurii) pe cărarea celor nouăsprezece veacuri până la porțile zilelor noastre.

Prăsnuim cea mai mare biruință din istoria lumii. Iuda pierde ambele vieți, cad fașele dureroase și pecetile netrebnice, iar Adevărul ce a strălucit în fulgerele de pe Sinai și în lacrimile de sânge de pe Golgotha își arată fața înnoită. Un cer nou, al biruinții și al păcii, coboară Doamnel în sufletul omenirii.

Stăpânul morții a învins puterea morții.  
Fieea învie. Mielușelul ce păzește turma de lupi și pe Care durerea singură ar fi fost în stare să L facă din om, Dumnezeu — Mielul blând — izvor al vieții, înviază.

A înmugurit primăvara. A înviat Cel deapururi în viață, Paștile!.. moment de logodire a naturii cu Divinitatea.

E un răstimp evlavios. Dela rugăciunile cernite din jurul Patimilor mântuitoare, cu steagul biruinții în frunte, trecem spre izvorul de viață vie.

Hristos a înviat!  
Adevărat că a înviat! — e salutul viu al întregii creștinătăți, e taina sfântă rostită de milioane de buze.

„Hristos a înviat” înseamnă că moartea e mai slabă decât viața.

„Adevărat că a înviat” înseamnă că învierea e o lege, ca și moartea.

Paștile să ne găsească și pe noi înviași la o viață nouă, mai plină de viață Celui înviat. Împărtășiți din această taină, sufletul nostru să risipească armonia cerească: „Să se scocolească Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă dela fața Lui toți cei ce L urăsc pe Dânsul”.

Atunci se vor deschide larg porțile sufletului nostru și va intra „Împăratul Mării”.

ANTON CRIȘAN

## Să învie Dumnezeu...

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui...

Așa glăsuște una din cântările stinței și izbăvitoare noastre Bisericii, la Praznicul Praznicelor și la Sărbătoarea Sărbătorilor.

Dar noi creștinii credem că Isus Domnul și Dumnezeuul nostru a înviat și învierea Lui o sărbătorim, o cântăm și o slavim, întâi în fiecare Duminică, prin înălțătoarele de suflete cântări ale Utreniei și prin cetirea Sfintelor Evanghelii ale Invierii, iar în al doilea rând, îndeosebi odată pe an, la Sfintele Paști.

Așa fiind, de ce se spune în Cântare: Să învie Dumnezeu, și nu Domnul Dumnezeu a înviat, ci vrăjmașii Lui s'au risipit...?

De ce cântarea exprimă dorința Bisericii arătată în cuvintele: Să învie Dumnezeu, când ea crede și propovăduște că Isus Domnul a înviat cu adevărat?

Răspundem: pentru că Biserica dorește cu dorire sfântă ca Isus Domnul să învie și în sufletele și inimile noastre.

Inima noastră e asemenea u-

nui mormânt larg și adânc, adânc de tot, în care îl gropăm pe Isus Domnul în fiecare zi, în fiecare ceas, în fiecare clipă, după ce l-am ucis cu săgetăturile tuturor pofțelor trupului care sunt protivnice Duhului (Galat. 5, 17).

Așezăm peste ușa mormântului piatra grea foarte a păcatelor, o pecet'uim cu pecetea fărădelegilor și așezăm de veghe străjile neadormite ale patimilor. Aceștia sunt vrăjmașii Lui omului împreună cu tot neamul lor arătat la Galateni 5, 19-21.

Și după cum edincioară Domnul a înviat din mormânt; piatra a fost dată la o parte, pecetile s'au rupt și străjerii au fugit cuprinși de spaimă. Biserica dorește așa să învie Dumnezeu din mormintele inimilor noastre și vrăjmașii lui și ai mântuirii noastre să se risipească.

Iubiți frate și soră, împlinească-se această dorire minunată și aceasta minune dorită și în inima ta ca să îți părtești învierii și vieții.

FL. MUREȘANU

protopopul ortodox al Clujului

Din pastorală P.S.S. Nicolae Colan

Invierea Domnului ne'mbură cu nădejdea că vom învia și noi în ziua cea de apoi. Ea ne'nvață că „pătimirile vremii de acum nu se pot asemăna cu slava viitoare care va să se descopere nouă” (Rom. 8, 18). Ea ne îndulcește inima cu credința nezdruncinată, că Cel ce din iubire n'a lăsat prerieciunii pe Fiul Său, din aceeași iubire nu ne va lăsa nici pe noi cei ce ne silim să umblăm în căile Lui.

Hristos, care „cu moartea pe moarte a călcat”, puternic este a ne ajuta să biruim și noi necazurile care ne'nvălte și să plubim neînfricați pe marea vieții cu viforul ei de ispite.

Împărăția lui Dumnezeu nu e o împărăție fără porți, cu drumul deschis la ea pe seama celor netrebnici. Dimpotrivă, după cum spune sfântul evanghelist Luca, „împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvală”, se cucerește cu războiul cumplit. Atâta doar, că ostașii prinși în acest războiu nu se luptă cu armele lumii acesteia, făcute de mână omenescă, ci cu armele cele duhovnicești, cu care s'a luptat împotriva răului cel mai brav dintre ostașii Domnului, sf. Ap. Pavel.

Invierea Domnului cheamă acasă pe toți cei risipiți, pe toți cei despărțiți de sânul Maicii Bisericii. Pe toți îi cheamă la „împreunăcredința” pentru care ne rugăm și pentru care s'a rugat fierbinte însuși Mântuitorul nostru Isus Hristos în preajma înfricoșatelor Sale patimi, spunând: „Părinte sfinte, păzește-i pe dânșii întru numele tău, pe care mi i-ai dat mie, ca să fie una, precum suntem noi” (Ioan 17, 11). Că unui neam înfrățit în credință și în dragoste, așa cum a mai fost neamul nostru, i se vor împlini apoi, din mila Tatălui, și celelalte cereri înălțate către cer, „pentru bunăînștiștea văzduhurilor, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vreme cu pace”.

## INVIERE

April,  
cu dărnicie de copil  
avot și răsfațat,  
a risipit buchete de lumină  
în lung și'n lat;  
pe câmp și pretutindeni în grădină,  
pe dealuri, peste vii, peste coline,  
în calea învierii care vine,  
a risipit buchete de lumină  
nouă;  
iar picurii de rouă —  
mărgele mici de diamant  
căzute din șiragul Primăverii,  
căzute din șiragul copilei zâmbitoare,  
adus ca dar, în zori de zi, de soare,  
s'au risipit în calea învierii  
care vine.

În depărtări, pe dealuri pe coline,  
prin sate înveșmântate  
în straie de sărbătoare,  
s'aude svon de clopote. La denii  
sătenii  
în veșminte nouă,  
tari în credința lor către mai bine  
trec rând pe rând către biserică  
din deal  
să se închine.

Va fi apoi atâta bucurie  
în dimineața cu lumini — prinos —,  
iar clopotele 'n dalbă simfonie  
vor răspândi în dimineața ce-o să vie,  
solie —,  
solia învierii lui Hristos...

Al. Străoneanu-Balaș

## La Paști

Pământul e în clocot  
Răsună glas de clopot  
Ce zboară'n lung și'n lat  
Vestind la 'ntreaga țire  
Că Domnul cu mărire  
Din morți a înviat.

La tainica chemare  
Creștinii, mic și mare  
Minunea contemplând,  
Ateargă să se'nchine  
În căsi de rugăciune  
Pe Domnul laudând.

Și toți cu voioșie  
Și plini de bucurie  
Zic unul celuilalt  
În marea sărbătoare  
Când se'ntălnesc pe cale  
Hristos a înviat.

G. BOLOG

## Isus

Ca toți să se mânuiască,  
Cu harul și cu bunătața  
Isus în slavă a venit  
Ca să dea lumii libertate  
Și fericirea 'n infinit.

Flăcând El învăța deapururi  
Iubirea sacră, adevărul,  
Desculț bătea poteci și drumuri,  
Acoperiș avea doar cerul.

Ioar oamenii drept mângâiere,  
Cu vorbe aspre L au huli,  
Și'n loc de apă i au dat fiere,  
Pe cruce-apoi L-au răstignit.

În bunătața Lui cea mare  
El pașnic totuș ne a iertat.  
La nemurirea lucitoare —  
Cărările ne a arătat.

Slaviți, cântați deci exaltate  
Și-L laudați popoare 'n veci;  
Din inimile voastre calde,  
Din sufletele voastre 'ntregi.

GEORGE POPESCU-SCĂUEANU

## RAIU ȘI IAD

Există amândouă. Cum a-  
nume, nu știm. Se numesc așa,  
și înțelegem prin acestea fericirea  
și osânda veșnică.

Raiului i se mai zice *ceriuri*,  
*paradis*: acea minune de grădină  
nevăzută de ochiu și totuși  
visată atâta.

Din moment ce sufletul nostru  
atinge înălțimea în perfecțiune,  
în sfințenia din care nu-i  
mai rămâne decât să facă ultimul  
salt, să se îndumnezeiască,  
dacă se poate spune, ne este  
cu totul indiferent cum se petrece  
acea trecere și acea trăire în  
Dumnezeu. Cu alte cuvinte,  
este fără însemnătate să știm  
cum anume vom fi fericii. Să fim  
numai și e destul de mult.

Iadul? Chestiunea e și mai  
lămurită. Absolut sigur că există.  
Ei bine, dar oare să fim tot  
nepăsători și să nu ne intereseze  
cum este el? Răspunsul este:  
nu! Și, să se știe, e rău!

Vrei mai mult? Ești curios  
dacă într'adevăr vei fi spânzurat  
de gât sau de limbă? Dacă  
te vor roade viermii și dacă,  
în timp ce tu te vei svârcoli,  
dracii vor juca râzând în jurul  
tău? Nu ți-e destulă cunoștința  
că fapta rea, oricât de mică,  
ți-l aduce aminte? Și că viermele  
conștiinței începe încă de  
pe acuma să te sfășie? Ori  
vrei altă dovadă? Nu uita însă  
că și aceea n'ar putea fi decât  
tot o pedeapsă; o nouă față a  
nefericirii ca și muștrarea conștiinței  
tot un nume al osândei iadului.

Să nu ne întrebăm prin urmare  
cum e în cer sau în iad, ci  
*cum suntem* pe pământ. Și  
aceasta cu atât mai mult azi,  
când Hristos stărnă cu moartea  
Sa cătușele iadului, și prin  
strălucirea învierii Sale, deschide  
larg porțile împărăției lui  
Dumnezeu.

Grigore Topan



## Rugă de copil mic

pentru Teofil

Domnule Cristos, te rog  
să vii odată pe la mine.  
Ne vom juca sub prunii înfloriți,  
udați de raze 'n asfințituri line.

Vom fi întotdeauna prieteni buni  
și când vei merge să te răstignești,  
am să-Ți aduc din Cluj o cruce nouă  
de aur — peste dealuri să lucești.

Dumitru C. Micu

## Cine sunt zarafii Bisericii?

„Tribuna Românească” din 2 Aprilie 1947, „cotidian independent de informație și atitudine națională”, publică un articol ce stărnește revoltă în sufletul oricărui cetățitor de bun simț. Mitropolitul Moldovei I. P. S. S. Irenu Mihăilescu, cunoscut nu numai în țară ci și în străinătate, atât între ortodocși cât și între catolici și protestanți, pentru operele sale teologice, care de atâtea ori ne-a reprezentat cu multă cinste și demnitate la congresele internaționale, al cărui nume este pronunțat cu venerație de învățații apuseni, este astăzi prezentat în postura de „martor mincinos și de găinar” și taxat drept „jefuitor și falsificator de acte publice” și „borfaș de rând”. De ce vină s'a făcut părtaș acest Chiriarh așezat în fruntea ctitoriei lui Alexandru cel Bun și urmașul atâtor

vlađici mari ca Varlam și Veniamin ca să fie calificat așa de odios și sub orice demnitate de om? Iată însăși cuvintele pretinsului „cotidian independent”, pentru lămurirea cetitorilor:

„Cuvosul Ierodiacon, Teodosie Ciofoaia, fost ucenic al Mitropolitului și intendent al Palatului Mitropolitan, a declarat sub proprie semnătură că șeful Bisericii Moldovene și-a însușit o parte din lucrurile Palatului; că s'a făcut vinovat de măturie falsă — ca orice borfaș de rând — spunând că o canapea de pluș maron a fost furată în timpul evacuării. Pentru ca, după descoperirea canapelei la ferma doamnei Chiriachița Petreanu să dea ordin protosinghelului Melchisedec Manoilescu s'o trimită la lași”. Pentru aceasta Chiriarhul  
(continuare în pagina 5)

Râde cu mine,  
nu râde de mine.

Dacă râzi cu mine suntem  
tovarăși la veselie, mergem  
mână în mână în ritmul melodiei  
râsului, ca doi buni prieteni.

Când râzi de mine te înalți  
deasupra mea pe scaunul  
batjocorii, iar eu mă simt jignit,  
înjosit.

Dacă râzi cu mine râsul nostru  
este sănătos, înviorător ca  
și apa cristalină din izvor, ca  
și cerul senin, albastru deasupra  
noastră.

Când râzi de mine simți  
numai tu plăcerea, însă otrăvită  
de veninul batjocorii și al  
desconsiderării

Numai cei infumurați, cei  
inchipuiți, cei stupizi pot râde  
de tine. Amicii tăi, camarazii  
tăi râd cu tine.

Fata căreia îi faci curte, soldatul  
cu care lupți cot la cot,  
camaradul tău cu care muncești  
alături, toți aceștia râd cu tine.  
Când stai cu cineva la masă,  
poți râde împreună. Învățătorul  
care își bate joc de noi, îl urim;  
aceia care râde cu noi, îl iubim.

A râde cu cineva înseamnă  
libertate, egalitate, frățietate.

După Frank Crane

## Cărți și Reviste

„Osana Luminii”. Sub acest titlu a apărut în editura episcopiei ortodoxe române din Cluj un volum de poezii, datorit d-rei Zorica Lețcu, cea mai valoroasă poetă din toată literatura românească. Versurile d-rei Zorica Lețcu se adapă din cele mai înalte izvoare, din însăși lumina Divinității.

„Tinerețe Creștină” a apărut volumul V din minunata revistă „Tinerețe Creștină” redată de Carei Mari de Pr. Dr. Ioan Sălăganu și Al. Negreanu. În acest număr s'însemnează: P. S. S. Ioan Suciu, Prof. Ioan Vultur, Dr. Simion I. Crișan, Stelian Segarcea, Alexandru Negreanu, Anton Crișan, Ioan Știr, Vetură Supuran, Al. Varhianovch, Ing. Agr. N. Vasilache, Iuliu Henciu și Aurel Varhianovchi.

„Propovedanii”, culese de Petru Maior de D'cio Săn Martin, și editate de Dr. Elie D'cianu se găsesc de vânzare la redacția gazetei noastre. Prețul unui exemplar este de 25 000 Lei, plus cheltuielile pentru poștă.

## „Gând Tineresc”

La Alba Iulia apare sub conducerea d-ilor Prof. Gr. Ciuleanu și Ar. Păsărescu, o revistă lunară de știință și literatură, cu titlu „Gând Tineresc”.

Semnează: E. B. Furtună, Anton Crișan, Tarasie Seghedin, Alexandru Brănescu, Valeriu Bora, Rodica Tufan, etc.

Se poate comanda la Administrația revistei: Alba Iulia, Str. Prof. Munteanu 2.

„Gând Tineresc” reprezintă o victorie a tinerei spiritualități românești, în această epocă de secetă literară.

„Zădărnice de eroism se găsesc în fiecare suflet. În anumite ore ale istoriei, sub loviturile și împrejurările neașteptate se deșteaptă în mulți eroi. Unii trăiesc, alții mor eroic. Se vede că nu răspundem eroic, decât la anumite sunete de clopot... Il auzi cum răsună prin văi, prin munți, prin dumbrăvile sufletului tău?... Răspunde!”

Episcop Dr. IOAN SUCIU

împrejurările în care se face. Înnoirea omului din România poartă pecetea românească, pe cete cu care noi ne prezentăm în fața lumii cu ceace îi al nostru și nu împrumutat. De aceea să ținem seamă de acest lucru și să ne croim cămara nouă după cum ni se potrivește mai bine. Cămașa a noului suflet românesc trebuie să fie țesută din toate firisoarele de gândire și simțire care ne leagă de Hristos, de Biserica Sa și de neamul nostru. Aceasta-i cămașa ce ni se potrivește.

Biserica și Neamul sunt două puncte cardinale care ne arată drumul sigur spre mântuirea veșnică. Iubindu-ne Biserica și trăind după învățătura predicată de apostoli și urmașii lor, ne iubim neamul. Noi, cei tineri, avem sfânta și marea datorie să împlântăm în sufletele noastre fragde aceste două stele călăuzitoare în viață: Biserica și Neamul. „Viața Creștină“ o putem socoti o „tribună a unirii Bisericilor noastre naționale“. Gând mare și sfânt, căci unirea în credință a tuturor Românilor și sub aceeaș conducere ar aduce și în sânul întregului Neam tăria în lupta cu vremurile grele prin care trecem.

Biserica și Neam, două puncte cardinale care trebuiesc împlântate în sufletul fiecăruia din noi și trăite din plin. Atunci numai vom putea fi siguri de trăirea în veșnicie a neamului nostru obidit.

Ion Bota

#### ABONAMENTE DE SPRIJIN

Înțelegând greutățile cu care se luptă gazeta noastră, pentru a-și menține și îmbunătăți apariția, o seamă de cetitori s'au grăbit a sări în sprijinul nostru, trimițându-ne donații în acest scop. Astfel am primit în ultimul timp următoarele sume dela d-nii: Dr. E. Nicoară, Reghin: 200.000 Lei; Virgil Gh. Popa, Făgăraș: 100.000 Lei; Dr. Vasile Trifu, București: 100.000 Lei; Dr. Romulus Fersigan, avocat, Buc. Călea Dorobanților 1: 100.000 Lei; Dr. Vasile Fărcaș, Cluj: 100.000 Lei; Dr. Valer Vicaș, Simleul Silvaniei: 50.000 Lei; Eugen I. Ionescu, București: 50.000 Lei; Petrișor Vasile Cluj: 50.000 Lei; Lung Petru, J. Roman: 40.000 Lei; Parohia Priia, Sălaj: 40.000 Lei.

Suntem siguri că bunătatea lui Dumnezeu le va răsplăti jertfa adusă pe altarul literilor sfinte și sperăm că pilda lor grăitoare va fi urmată și de alți cititori, care înțeleg rostul adânc al presei creștine.

Cu numărul de față deschidem această rubrică în care vom tipări numele tuturor donatorilor și sumele trimise.

#### ATELIERUL ȘTEFAN COPILU

Execută după cele mai noi creații: Zugrăveli și decorații pentru biserici, precum și vopsitorie fină și auritor pentru iconostase.

Cluj, Str. Nagruzii Nr. 13  
Vis-à-vis cu Spitalul Ortopedic

## Poți ceti Biblia?

Mai sunt unii oameni, care spun că Biserica oprește cetirea Bibliei. E adevărat? Nu! E o mare minciună. Biserica nu oprește cetirea nici a Vechiului Testament, nici a Noului Testament. Cere numai atât ca textul Bibliei să fie aprobat de autoritatea bisericească.

Dar această rezervă ce-o face Biserica e foarte binevenită. Biserica e rânduită de Domnul Nostru Isus Hristos pentru a păzi adevărul descoperit și a nu-l lăsa să fie amestecat cu greșeli. Dacă Biserica nu-ți garantează că textul Bibliei pe care o cetești este cel adevărat, cine-ți garantează că nu ai înainte un text greșit?

Sunt unii oameni care cred că toate cărțile mari pe care i scris *Biblia* sunt la fel. Dar nu e așa. Dacă comparăm Bibliile tipărite de Biserica cu acelea pe care le tipăresc ereticii, găsim deosebiri adeseori destul de mari. Biserica dorește, Biserica vrea să ne nutrim cu cuvântul Scripturilor, dar vrea să ni-l dea curat, nefalsificat. În acest scop Biserica noastră a trebuit să ia anumite măsuri, anumite restricții. De altfel așa face și statul când interesul general o cere: Intervine cu cenzura, face restricții la circulație, la alimentație, ș. a. m. d.

Așa bună oară celui ce cetește și altora și vrea s'o explice, i se cere să cunoască bine învățătura Bisericii, să fie un fiu bun și ascultător de Biserică. Altcum ce se va întâmpla? Cel ce cetește, neînțelegând, va explica Biblia după capul său și va ajunge în contradicție cu învățătura Bisericii.

Iată dar ce vrea Biserica. Vrea să apere Biblia de tălmăciri false și pe credincioși de rătăcire. Căci tuturor creștinilor le sună cuvintele Sf. Petru: „dar mai înainte de toate trebuie să știți că nicio prorocie a Scripturii nu se tâlcuește după cum îl taie capul pe fiecare“ (Ep. II. Cap. 1. v. 20).

Iar despre cei ce nu în seamă de înțelepciunea Bisericii, despre eretici, care tălmăcesc Biblia după cum îi taie capul, se poate spune, ceace spunea acelaș apostol Petru despre mulți neștiutori din vremea sa, pentru care cetirea Bibliei era numai prilej de osândă, căci în „epistolele lui (a lui Pavel) sunt unele lucruri cu anevole de înțeles, pe care cei neștiutori și neînțăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor perzanie“ (II Petru, cap. 3 v. 16).

Pr. N. Pura

## UNIREA BISERICILOR

Cei ce se străduiesc pentru unirea bisericilor, lucră în spiritul lui Hristos. El, Păstorul cel bun, a voit să fie o turmă și un păstor, iar în rugăciunea arhierască, din noaptea sfintelor Sale patimi, s'a rugat Părintelui Său, ca nu numai pe Apostoli să-i păziască să fie una. ci pe toți, care vor crede în El prin cuvântul Apostolilor. Potrivit cuvintelor Domnului noi ne rugăm pentru împreunarea sfintelor lui Dumnezeu bisericilor și cerem unirea credinței, în auzul credincioșilor, pentruca și ei să ceară acelaș lucru.

Acum, când cu apropierea Paștilor vine timpul, ca să slujim sf. Liturgie a Marelui Vasile, vreau să atrag atenția credincioșilor la două rugăciuni, pe care le zice preotul în taină, la aceasta sf. Liturgie, pentruca știind credincioșii, ce cerem — între altele multe — în acestea rugăciuni, să-și uniască și ei rugăciunile cu ale preoților.

1. În rugăciunea, pe care o zice preotul în timpul, când se cântă „De Tine se bucură“, preotul cere dela Domnul și următoarele: „...pe cei risipiți îi adună, pe cei rătăciți îi întoarce

și-i unește cu sfânta ta univesală (sabornicească) și apostolică Biserică...“

2. În rugăciunea ce o zice preotul după „*Întâi pomnește, Dormne...*“, când se cântă „*Pe arătătorul...*“, ne rugăm și pentru unirea bisericilor: „*Fă, să înceteze desbinările bisericilor; stinge îndrăzneala păgânilor; răsculările eresurilor de grable risipește, cu puterea sfântului Tău Spirit.*“

Credincioșii, știind, că în acest timp noi ne rugăm și pentru unirea bisericilor, să-și uniască rugăciunile lor cu ale noastre și rugăciunea credinței ne va aduce pacea mult dorită în sfânta Biserică, pentruca să se îplinească voința Domnului, de a fi o turmă și un păstor.

Pr. Ostavian Popa

## Cine sunt zarafii Bisericii

(urmăre din pag. 2)

este făcut „martor mincinos și găinar“, „pângărit de biserică și nevrednic slujitor al ei“.

După declarația P. S. Valeriu

Botoșăneanu, vicarul Sfintei Mitropolii, pus de I. P. S. S. Irineu, a fost însărcinat cu evacuarea Palatului în anul 1944 D-I Teodor Petreanu. „Printre bunurile evacuate se aflau și două lazi marl și geci de abea le puteau ridica doi oameni. Aceste lazi au fost date de Petreanu în gara Iasi, lui Gh. Miton, om de serviciu a Sfintei Mitropolii și însoțitorul vagonului, ce ordin din partea Mitropoliei să le lase la București“. „Ce au conținut aceste lazi ce obiecte de valoare vor fi fost puse în e caștirea Mitropolitului și a lui Petreanu nu se poate ști“. Totuși preținși curățitori de biserică: Mitropolitul a comis furt și este „borfaș de rând“.

În anul 1942 cu prilejul unui incendiu — presupunem la Palatul Mitropoliei — o Comisie a întocmit un proces verbal — zice ziarul — devenit act public, Mitropolitul a făcut personal modificări adăugând ca pierderi în plus câteva cearceafuri, fețe de perne, servetele de ceai, patru pânze de stururi, etc“. Pentru aceste „câteva“ lucruri Mitropolitul este făcut drept „falsificator de acte publice“.

Aceste sunt vinele grozave pentru care un înalt ierarh al Bisericii noastre Românești este târât pe banca acuzațiilor. O canapea și două lăzi în care nici chiar acuzații nu știu ce era, apoi câteva cearceafuri, fețe de perne, servetele, introduse într'un proces verbal.

Orice om serios și bine educat poate vedea că nu este cazul a se trage clopotul într'o dungă, și a se târa în noroiu un Arhieru, pentru presupuneri și bănueli și pentru lucruri ce așteaptă să fie dovedite și lămurite.

Ceace ne miră foarte mult este faptul că fețe bisericești: un „Cărnice Ierodiacon“ și un „P. S. Vicar“, fii sufletești și subalterni de ai I. P. S. S. în loc să refereze cazul organelor bisericești, singure competente să judece un arhieru, îl denunță ziaristiilor. Uită că Biserica este o instituție cu legi și canoane, care judecă și pedepsește pe slujitorii ei care se află vinovați. Biserica însăși este chemată să se apere bunurile sale proprii și nu înalta Curie de Casație.

Noi nu vrem să șabilim vinovăția sau nevinovăția Chiriarhului acuzat, căci nu este în putința noastră, dar vrem să spunem răspicat că nu aceasta este calea de urmat. Regretatul dascăl al Neamului Iorga, într'un caz similar a declarat: „rufele nu se spală în văzul uror, nici murdăria din casă nu se aruncă în stradă“. Cei ce vreau să facă operă de „purificare a Bisericii“ să ia aminte că prin aceste metode se fac profanatorii ei. Nu servește nici Bisericii nici Neamului aceste balcanisme izvorâte din suflete pătimășe și strâmte la vedere, care produc greață în ori ce om cu bun simț.

Numai din condeiul unor oameni „mici la suflet și mari de patimi“ a putut ieși astfel de șire ce fac să-ți crape obrazul de rușine când știi că ajung și pe mâna străinilor.

Un popor civilizată nu poate tot lera atâta neomenie. La noi se poate permite această „figanie“ ce ne discreditează în fața lumii, fiindcă este pe p'acul dușmanilor poporului, care s'au făcut nu numai „zarafii“ Bisericii, ci și ai Neamului.

Merită să fie scoși afară.

REDACTIV

## † Eliza Bodocan

În 7 Ianuarie 1947, s'a stins din viață fosta profesoară și directoare Eliza Bodocan. Cu moartea ei s'a stins încă o lumină care a lumina sufletele pribegite în noaptea, le-a dat calea ce duce în zorile Învierii.

Născută la Cluj la 1 Aprilie 1874, Eliza a unei familii de funcționari, a avut 11 copii, după primirea diplomației de profesoară, pleacă la Blaj, unde și de fășura rodnică activitate timp de 35 de ani.

În 1929 revine la Cluj, unde mai funcționează un an și apoi se pensionează retrăgându-se din lume, dar nu din admirația, recunoștința și dragostea cu care cele crescute de ea au urmărit-o și după retragerea în vechiul cuib clujan.

Crestinele de adânci convingeri, pedagogice distinse și româncei cu o inimă mare, la prăhodul din 20 Iunie crt. i-au adus ultimul omagiu, elita celor care au cunoscut-o.

După cuvântul preotului, a vorbit foarte frumos Dna Elena Dr. Ciuciu, din a cărei vorbire dăm câteva cuvinte.

„Azi mai pleacă dintre noi o femeie tovarășă din vremuri noi, o femeie eroică, ce purta pulsația dușului românesc, elanul mândriei

naționale, credința fecundă, înfrățită solidaritate.

Pleacă să-și ducă comoara virtuților alese, după ce a parcurs căile vieții cu demnitate.

Munca ei neobosită — ca profesoară, directoare și ca Prezidentă a Reuniunii Femeilor și o de-fășoară în bătrânul Blaj, care ne va rămâne pururea și bol al luptelor pentru dreptate și adevăr.

Icoana ei ne va rămânea în amintire cu apariția modestă, puritatea senină, cu duioasa ei privire ce destăinuia sentimente delicate, finețe gingașie. Societatea pierde un suflet distins, o inimă sinceră, un caracter ferm.

Uniunea Mariană a Femeilor Române Unite și Reuniunea Sfânta Maria din Cluj prin graiul meu îi aduce omagii.

Adio Eliza noastră iubită. Ruga noastră caldă pentru fericirea de veci cucernic se înalță spre plaiurile unde pleci. Acolb, cu sufletele dreptilor, rugați-vă pentru noi, pentru Neamul și Ţara noastră, pentru idealul vieții Tale mare și sfânt, unic mântuitor ce erai. Unirea tuturor sufletelor. Adio“.

ELENA DR. CIUCIU

## Respectați pe cei bătrâni

Tineri, respectați cununa bătrânețelor.

Cinstiți pe toate persoanele înaintate în vârstă. Ei sunt părinții și străbunii voștri. Bătrânețea are drept la cinstea tuturor inimilor bine crescute.

În vechea Grece era o lege care porunca tinerilor să se opoale la apropierea unui bătrân, să tacă când bătrânul vorbea, să-i facă loc să treacă când îl întâlnea în cale. Dacă la noi legea nu poruncește acest lucru, să-l facem în numele bunei cuviințe și cu atât mai bine va fi.

Alexandru cel Mare, pe timpul celor mai strălucite isbânzi, se închina totuși în fața bătrâneții să se arate umil. Odată într-o expediție triumfătoare, se așază pe scaunul împăratesc să se încălzescă la un foc. Și iată că vede printre soldații săi un om împovărat de vârstă, tremurând de frig. Se repezi la el și cu mâinile sale nebiruite, care răsunaseră imperiul lui Darius, ridică pe bătrân și-l așază pe propriul său tron.

„Nu există om rău decât acela ce-l neomenos față de bătrânețe și acela pe care nenorocirea altuia nu-l mișcă“, zice Parini.

Să respectăm mai ales bătrânețele celor care au îndurat neajunsurile copilăriei și tinereții, bătrânețele celor care s'au sărăcuit pe cât au putut să ne cultive mintea și inima. Să fim îngăduitori față de metehnele lor și să prețuim cu mărinimie ostentivele ce le-am pricinuit, iubirea ce ne-au arătat-o și dulcea răsplată așteptată de la sta-tornicia iubirii noastre.

Să avem față de toți mai marii noștri un respect filial, pentru că sunt tocmăi marii noștri.

Critica faptelor strămoșilor noștri trebuie să fie înțeleaptă, nu crudă. Ea nu trebuie nici să defaimă, nici să-și precupețască respectul; arătându-se dispregiuitoare față de cei care nu pot ieși din morminte și să ne zică: „Rațiunea purtării noastre, copiii noștri, iată care-i“.

Se știe vestita zicere a bătrânului Caton: „E lucru greu de a face pe niște oameni care vor trăi în alte veacuri să înțeleagă înprejurările care îndreptătesc viața noastră de azi“.

*Din Silvio Pellico*

## Rugăciune

*Tu, care ești în vești de daruri plină,  
Fecioară Sfântă, Măleă Prescurată,  
Din cerurile Tale de lumină.*

*Trimite-o rază binecuvântată  
Asupra mea, s'armană, tristă slugă,  
Pierdut în noaptea oarbă n'nfrișoată.*

*Ascultă-mi astăzi umilă rugă,  
Căci nu mai am acum nici-o putere  
Și lanțuri mari și grele mă subjugă.*

*Mi-a Inima zdrobită de durere  
Când văd atât de multă jală în lume  
Și-atâta nedreptate ce nu pier...*

*În sbuciumul acesta fără sume,  
Al luptei crunte dintre rău și bine,  
Eu sunt un blet văslăș pe-o mare'n spume.*  
  
*Speranța mea e astăzi doar la Tine,  
Căci Tu ești Mamă bună, iubitoare;  
O, mântuie-ne din adânci suspine!*

*De-apururi să ne fii mijlocitoare  
'Naintea tronului Dreptății Sfinte,  
Ca să Te preamărim în veci sub soare.*

AUG. CIPEANU

## Fel de fel

Comisia de afaceri străine a senatului american a aprobat Greciei și Turciei un ajutor de 400 milioane dolari, ajutor recomandat de președintele Truman

La Smirna (în Turcia) au avut loc manifestații sângeroase. Peste 10.000 persoane au fost împrăștiate de poliție. S'au făcut numeroase arestări.

S'a mărit salariul funcționarilor publici și particulari. Cel mai mare salariu este de 7:051.000, iar cel mai mic de 1.331.000, Lei lun r.

DI W Churchill a deschis lupta împotriva guvernului laborist. D sa într un discurs a spus: „Structura economică și financiară a țării noastre este primejdive din cauza proastei legislații și greșitei administrații a guvernului socialist. Imperiul englez se scufundă. Cred că

## Bomba atomică

În ultimul timp s'a vorbit și se vorbește așa de mult despre bomba atomică, care a pus capăt celui mai înfrigorant războiu din istoria lumii.

Bomba a fost aruncată de către aviația americană asupra orașului Hiroshima din Japonia.

Pentru a arăta grozăviile acestei bombe, tipărim mai jos o scrisoare a călugărilor din orașul Hiroshima, care a fost prezentă la nenorocirea ce s'a abatut asupra orașului lor:

„La ora șapte și un sfert s'a dat alarma. După 10 minute radio a anunțat sfârșitul. Dar către crele opt un fulger groasnic a luminat cerul care a primit culoarea verde-albăstruie. Apoi am auzit o explozie îngrozitoare. Când cuprindeai cu ochii nu vedeai decât ușă, ferestre și acoperișuri aruncate în toate părțile. Orașul fu acoperit de o pânză deasă de fum, în timp ce temperatura se ridica aprinzând totul. Casa noastră n'a luat foc decât la 20 de minute după explozia bombeii. Noi am luat-o la fugă spre râu, într-o învalmășală de nedescris. Era ca în iad. Am întâlnit loca'nici arși din creștet până în răpi, alții turțiți de pereții caselor, părinți ce și pierduseră copiii, copiii în căutarea mamelor. În urma noastră, orașul devenea jăratec roșu, cu miros acru, usturător. Și toate acestea efectul unei singure bombe, pe o întindere de 20 km. Bomba a căzut la ora șapte și jumătate, susținută de trei parașute și n'a explodat decât după o jumătate de oră. După ce a trecut furtuna s'a putut vedea iadul ce a rămas. Îți era groază să te uiți la Hiroshima, orașul frumos de odinioară (mai mare de patru ori decât Clujul) din care n'a rămas piatră pe piatră; nu poți ghici locul unde au fost casele, nici străzile. Toatul s'a prefăcut în cenușă. Din cei 400.000 de locuitori, peste 200.000 au murit chiar în ziua aceea. După aceea o furtună urmată de inundații a distrus tot câmpul din împrejurimii“.

Bomba atomică însă nu va fi întrebuințată pentru distrugerea omeniirii, întrucât sperăm că fil d'avo-lului vor fi biruiți de puterea binelui, care vine dela Dumnezeu. (Dintr'o scrisoare a Susorilor „Auxiliaticele du Purgatorie“).

e o datorie a fiecăruia să luăm toate măsurile ce stau în puterea noastră, să aducem cât mai repede sfârșitul acestei guvernării.

Franța, prin reprezentantul său permanent la ONU a cerut retragerea forțelor aliate armate din străinătate.

În Polonia, în urma topirii zăpezilor, s'au produs mari inundații. Peste 30 de sate se află sub apă.

A murit George al II-lea, regele Greciei. Tronul a fost ocupat de fratele lui, regele Paul I.

Nouii tulburări sângeroase au izbucnit în India. Sunt 26 de morți și 15 răniți, iar 15 sate au fost pradate și aprinse.

Anglia, în ultimul timp, a suferit foarte mult din cauza viscozelor. A pierdut din această cauză 2.000.000 oi, 30.000 vite au fost pierdute și 80.000 tone cartofi au fost distruse. Deasemenea, cantitatea de grâu pierdută în urma timpului rău, este egal cu rația de pe o săptămână pentru întreaga Anglie.

Guvernul englez a hotărât să reducă durata serviciului militar de la 18 luni la 12 luni.

Cei mai mulți, mineri din regiunea Ruhr au încetat să lucreze, protestând împotriva lipsei de alimente. Cantitatea de cărbune pierdută din cauza acestei greve se ridică la 200.000 tone zilnic. Greve neoficiale s'au semnalat și în alte ramuri de industrie din regiunea Ruhr.

Höss, fostul comandant al lagărului de exterminare dela Auschwitz a fost condamnat la moarte. El a fost găsit vinovat de uciderea a 4 milioane de oameni.

Insulele Japoniei din Oceanul Pacific au trecut sub tutelă americană.

Într'un oraș din Australia (Sydney) grupării din cimitire, organizată în sindicat su făcut grevă din cauza aceasta au rămas 130 de morți neîngropați.

În zonele anglo-americane din Germania o fost descoperită o mare organizație secretă, care avea de scop reinvierea național-socialismului, eliberarea hitleriștilor din lagăre, oprirea plății reparațiilor de război, reorganizarea națiunilor europene împotriva Uniunii Sovietelor și pregătirea războiului bacteriologic. Șeful acestei organizații era un general.

Între Franța și Anglia s'a încheiat un tratat de alianță militară pe timp de 50 ani.

În cursul săptămânii trecute 4500 de copii din regiunile secetoase ale Moldovei au fost transportați în diferite localități din țară.

Rugăm colaboratorii noștri, a căror material n'a văzut lumina tiparului, să ne ierte, că fără voia noastră, nu s'a putut publica. Tot materialul bun va apărea rând pe rând.

Urăm  
colaboratorilor și  
cititorilor noștri

sărbători fericite